

Előfizetési árak:

Egy évre	6 frt — kr.
Félévre	3 „ — „
Három hónapra	1 „ 50 „
Egy hónapra	— „ 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)

Itt az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszo-
lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
désben.

Egyes számok kaphatók:

Wessely N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (Kölcsey-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (Kölcsey-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A képviselőházból.

A múlt szerdán kezdte meg a képviselőház az új minisztériummal a tulajdonképeni működést. A költségvetés hiánya miatt beterjesztett halasztási javaslatot tárgyalják azóta. Ez az első alkalom, hogy az ellenzék fölvesse a bizalmi kérdést és feleletre vonja az új kormányt, milyen lesz a politikája.

Az ellenzék derekasan támadott z a kormány nem bizonyult olyan nagyon erősnek, mint amilyennek az őt támogató párt eleinte hitte. Az egyházpolitikai tuskó ott van a hajója alatt a kormánynak s nem tudja rajta átsegíteni sem Wekerle, sem Szilágyi széles válla.

A függetlenségi párt részéről Helfi, Polonyi, Pázmándy, Eötvös és Thaly beszéltek izekre szedve a kormány politikai programját, s a támadás ellen gyöngén védekezett a kormány. Apponyi beszédje meg éppen lesújtó hatással volt a kormányra, melynek pártja már jó ideje bomladozni kezd, most meg erősen emlegeti a fuziót Apponyival. Ez maga is gyöngeséget jelent, de a kormány a képviselőházban is folyton elárulja, hogy programját, melyet nagy elbizakodottsággal dobott oda, nem lesz képes beváltani.

De hát azt a programot, amit a kormány adott, nem is lehet beváltani; mert az még csak nem is való, nem is őszinte. Rája sütötték a kormányra, hogy nem is úgy tette meg nyilatkozatát, ahogy a koronával megegyeztek.

Ahogy most bemutatkozott a kormány, alig hihető, hogy majd a rendes költségvetési vita alatt kiállja a golyózáport. Ad-dig tán a kormánypárt bensejében forrongó láz is kitör s ez nagy átalakuláson viszi keresztül a kormányt is a párttal együtt.

Egyik ülésen Vajay István is beszélt. Ez a nagyra törő, de tehetség dolgában még forrás alatt levő fiatal pap ezuttal is bebizonyította, amit mi róla — adott programja után — még megválasztása előtt mondtunk, hogy nem függetlenségi és negyvennyolczas képviselő. Az a beszéd, melylyel most az egyházpolitikai kérdést tárgyalta, bizony csak katolikus centrum-párti beszéd volt s egy cseppet sem tartalmazott a függetlenségi és 48-as párt liberális szellemű programjából. A jobboldal ezenkívül állandó derűtség közt hallgatta, amit pedig hajdan csak Csatárékkal cselekedett meg; a függetlenségi párt pedig meglehetősen zavarban volt s nem sietett helyeslésével Vajay támogatására. sőt Eötvös nyílt ülésen elég érthető leczkében részesítette. Hát keresztény atyafiai a szalantai kerületnek, így hallgattatok ti ránk, a mi figyelmeztető szavunkra, s így vesztettétek el a kerületet a függetlenségi párt kezébe.

Kossuth-Apponyi.

Mondják, nem állhat meg egymás mellett e két név, — azt is rebesgetik, nem opportunus utóbbinak elismeréssel adózni akkor, a midőn

az első magasztos ünneplésnek tárgya; teszik pedig ezt abból az alkalomból, hogy a Kossuth-banketten elmondtam egy pohárköszöntőt, mely a halhatatlannak jutott dícsőítés mellett adott az elismerés szavából Apponyi államférfiui ténykedésének is.

Habozás nélkül kimondom, nincs igazuk kik ezt állítják. Nem a kormánypárti sajtó helyi organumait értem, a melyek ex officio sem helyeselhetik a nemzeti eszmék szolgálatába szegődött férfiúnak ünneplését, egyedül azokhoz szólok, kik elvi álláspontjukból folyólag fejesővalással fogadták a megemlékezésnek mindama szavait, a mikkel Apponyi Albert államférfiui ténykedését ecseteltem.

Tehát igenis nincs igazuk. Azoknak — az általam elmondott es kellően mérlegelt szavaknak — nem az volt a veleje, hogy egy Kossuth nagy intenczióival ellenkező elvi irány részesült volna magasztalásban, — mert ezt hinni döreség volna, sőt éppen az volt lényege, hogy azoknak — a nagy hazafi által proklamált — intenczióknak számos határköve van, a melyeknél e két férfiú vezéreszméi találkozhatnak; találkozhatnak pedig olyképp, hogy — noha különböző elvi alapon — a magyar nemzet regenerálását involválják és célozzák.

Találtam azonban e két névben egy gyöngyszemet. Ennek fényét elvi álláspontok különbözősége le nem ronthatja, idők foga meg nem emésztheti; mert csak egy és ugyanazon úton haladva valósítható meg, hogy igaz és hamisíthatatlan legyen és a nemzetre áldásos: ez a demokrácia.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Mese az árva fecskéről.

— Fáy Rózsika emlékkönyvébe. —

Egyszer nagyon régen, egyszer nagyon messze
Két kis fecske szállt le egy kastélyereszre;
Körül néz a himje, körül néz a nője,
Ejnye, bizony tán még fészek lesz belőle!

Lerepül a nője kastély udvarába,
Mig sarat hoz, himje csicseregve várja,
Majd munkához fognak, nőnek már a részek,
Rövid pár nap múlva elkészült a fészek.

Sirtak örömlükben, sirtak mind a ketten,
Fészken ül a nője, párja tovarebben,
Kastély nagy kertjében légy, bogarak, méhek,
Belőlük hoz zsákmányt kőltő hitvesének.

És hogy megint egyszer fészekre tért este,
Visszajött nem egy, hár o m fecske leste,
Két csicsergő gyermek, csicsergő kis nője,
Hej, de hosszantartó öröm lett belőle!

Élt a családcska boldogan, örülve,
Csapás, vész a fészket messze elkerülte,
Mignem egyszer súlyos, szörnyű csapás érte:
A kis apafecskét megölte a vércse.

Gyásznak sötét éje szállt a kis családra,
Sirt az anyafecske, sirt a két kis árva,
De az idő végre gyógyírt hoz a sebre,
S két kis gyermekét az anya fölnevelte.

S mikor serdülésük' már örömmel nézi,
Szegény özvegy fecskét újabb csapás éri:
Egy gyermeke meghalt — nem volt rája készen,
Szegény anyafecske odalett egészen!

Búsán élt e naptól az özvegy s az árva,
Egyedüli üdvöt egymásban találva . . .
A kis árva búsán szállt mezőre, rétre,
Egy vidám pacsirta szánakozva nézte.

Bánatának okát tőle egyre kérdi,
Sorsát a kis árva sirva elbeszéli;
Szól a kis pacsirta: „Te édes, te drága,
A mig jó anyád él, nem vagy egész árva!“

Ne sujtson a földre a csapások árja,
Ne hagyj erőt venni a bút sziveden,
A mig „kis mamád“ él, nem vagy egész árva,
Imádkozzál érte, édes gyermekem!

Zoltán Vilmos.

Antónia eljegyzése.

(Rajz.)

Ha végig halad a nagy hartyáni durva
kövezeten, mindenki megfordul utána.
Egy ablak előtt sem mehetett el a nélkül,
hogy valami megjegyzést ne vonjon fejére.

A férfiaktól egy „Ah!“ vagy egy „Oh!“
szállt utána, a sóvár szemek és vágyó tekintetek
követtek.

De a hartyáni asszonyok, meg a leányék
. . . bjah! — az már egészen más! Mint pi-
rult el az arcuk a haragtól, ha csak a nevét
is említették, mint gyúlt ki szemökben az irigység
lángja, ha látták.

„Hiszen nem is szép — mondták — csak
jól öltözködik!“

Voltak szerény hangok, melyek védelembe
vették Antóniát. Nem haboztak kijelenteni, hogy
ő határozottan érdekes jelenség. Csak az kár,
hogy nagyon is sokat tart magára. G ö g ö s.
De azt meg kell adni, hogy van valami a mo-
solyában, a mi igen kedves.

Némelyek, kik azzal hizelegtek maguknak,
hogy őt közelebről ismerik, állították, hogy ő
igen különös — és őt igen nehéz megérteni.

Félő, hogy a nyájas olvasó sem fogja őt
teljesen megérteni. Sőt az írónak sem volt al-
kalma erre s kénytelen a hallomásokra támasz-
kodni és a türelmet az olvasóra bizni, hogy e hal-
lomásból saját kedve szerint állítsa össze az
Antónia arczképét, úgy, ahogy tetszik.

A nagy-hartyáni társadalom, mely különös
előszertettel foglalkozott Antóniával — az meg
éppen nem értette őt.

Igaz ugyan, hogy a hartyáni társadalom
nívója a szapulólével állott egyszintes magas-
ságban.

A szapulólé pedig leginkább a Nagy Ká-

Nem Kossuth találta ki, de megvalósította; lerombolta békóit, melyek lenyűgözve tartották.

Apponyi sem megteremtője; de igenis fölébreszti, mert, hogy az irás szavaival éljek: „a leányzó nem halt meg, csak alszik.“

Akkor az önkény bénította meg életerejét, ma a hatalom, akkor Kossuth, ma Apponyi segítségével kell hozzá, hogy megvalósuljon. — Melyik ebben a munkában nagyobb, nincs miért mondanom, ez összehasonlítást nem tűr. Ismerem a történelmet. Ebben csak Kossuth neve tűndölkölhet, mint az eszme őriása, Apponyié, mint ennek szerény, de lelkes munkása.

Igy fogtam föl pohárköszöntőmet és kívánom, hogy így fogják föl mások is.

Minden mű megalkotásánál annak létrehozója mellett a munkás kezek eredményei is megbecsülendők, így kívánja ezt a történelmi igazság és politikai méltányosság. Nemzeti eszmék szolgálatában egy cél felé haladni — habár eltérő elvi alapon — jutott föladatul azoknak, a kiknek neveit egymás mellé helyeztem.

Ez a cél nem lehetett más, mint: „erős nemzeti állam.“ Létfeltétele csak egy lehet: a demokratikus nemzeti irány. Ezért küzdött Kossuth, ezt akarja Apponyi, mert tudja és érzi, hogy a társadalmi differenciák kiegyenlítésével lesz nagygyá a nemzet; a népet keresi, mert a népben bizik, és a szolgahadból önérzetes polgárt óhajt, nem olyat, mely tehetetlenül áll szemben a korrupcióval és ennek nyomása alatt a hatalmi érdekek szekerét tolja.

Ezért húztam párvonalat a múlt idők oszlopa és a jelennek férfai közt, mert ebben fedeztem föl azt a közös vonást, mely mindkét férfit egy közös eszme szolgálatába helyezte; amaz a múltban, emezt a jelen idők viszonyai között, a melyről Horváth Gyula találóan mondja „Particularismus“ című munkájában, hogy manapság, midőn a középkor szelleme kísért, egy kis darab protekció többet ér, mint egy nagy tehetség, egy jól alkalmazott bók többet, mint egy kötet könyv, egy kis családi nexus magasabbra visz, mint a költői ihlet.

Ennek a kiirtására fog vállalkozni Apponyi s nincs okunk kételkedni a szándék őszinteségében. Ez lelkesített, midőn a demokrácia nevében szót kértem és jelenlegi képviselőjét, Apponyit éltetem, anélkül azonban, hogy ez bántólag hathatott volna a legkényesebb politikai idegekre, mi több, az ünnepélyes hangulat érvényesülésére.

Tay Jánosné teknőjében gyülemlott meg: mert hát neki volt a legtöbb szapulni valója. Az egész Felszegen ő volt az utczakapitány; de már az Alszegezen Fehér Lila is számításba jött. Az isten megáldja azt a kedves teremtetést is, csak holmi kotyófnity ember lehet az, a ki még a Fehér Lila „aszonygyák“-jait sem vesszi szentírásnak. Azt mondják, hogy van is annak már vagy 59 esztendeje hogy Fehér Lila minden ember fiára ráolvassa az ő „aszonygyák“-jait.

Talán bizony azt tetszett gondolni, hogy a rátartó Fehér Lila „aszonygyák“-jai úgy ki vannak szapulva, hogy mire az Alszegegről a Felszegegre érnek, hát azokon már szapulni való nincsen? Uram fia! Van biz azon, lelkem, mert hát Nagy K. Jánosné még a ma fehéritett lengyelcson is talál szapulni valót.

— Ejh, la! Kedves Ágnesem, (gyere közelébb, hadd csókollak meg! az édes anyád is éppen ilyen kis fityos arcú volt, mint te) már ilyen kortyot mint ma még csakugyan nem nyeltem. . . . Hát képzeld csak kis fiam (no, sohse tedd magad azért, hogy 25 esztendő múltán, még mindig ráérsz férjhez menni; már lelkem inkább masinával étesd meg magad, hogy sem hoppon maradj, mint Fehér Lila), hát képzeld csak, ez a jó mag azt mondta tegnap Géczy Karolynének, hogy: „Már bizony lelkem a mi szóbeszédet Nagy Kátay Jánosné elmond a Kerecsenek Tónijáról, azt éppen úgy meg kell válogatni, mint a konkolyos buzát. . . . Mert tudom, a mit tudok, hogy Nagy Kátay Jánosné

Ne keressünk a kákan is csomót, mert ott nincs. A tályai templomfölvatási ünnepély azt hiszem eminenter Kossuth ünnepély volt és mégis az ezt követő diszlakomán politikai közéletünk számos alakját köszöntötték föl és bizonyára senkinek sem jutott eszébe ezen megütközni s annál kevésbé, mert az ünnepelt nagy férfiú érdemeiből mitsem von le a másoknak nyújtott elismerés.

Noha az általam dicsőített férfiú ép oly politikai ellenfele a függetlenségi 48 as pártnak, mint a szabadelvű pártnak, mégis miután utóbbinak elenyészően csekély volta mellett a november 24 iki estélyen a független elem dominált, volt okom hinni, hogy szavaim visszatetszést szülni nem fognak, annál kevésbé, mert habár a függetlenségi párt meg van győződve és hiszi, hogy a kiegyezés nem oly szilárd alap, a melyen állami és nemzeti önállóságunk teljesen fölépíthető, de — hogy egy képviselő szavaival éljek — mégis tartja és tarthatja is Apponyit és pártját olyan becsületes építő mesternek, a ki, ha ezen állami épület további gondozásával megbíznák, azt bizonyára oly módon teljesítené, hogy abban a nemzet éppen és egészségben ellakhatnék addig, a míg a függetlenségi párt megbízatást nyerne a nemzettől alapjából új állami épület emelésére és nem fél attól, hogy az ő gondozása alatt ezen állami épület összeroskadhat és a nemzetet maga alá temetheti, mielőtt a függetlenségi párt adná kezébe a nemzet a vezetését.

Ezt hiszem és vallom. Ily érzelmek készítek a fölszólalásra és ismételve hangsúlyozom: „Felix, qui potuerit rerum cognoscere causas.“

Egry Dezső dr.

HIREK.

— (Rendkívüli közgyűlés a megyén.) Hétfőre rendkívüli közgyűlést hívott össze Kardos Kálmán főispán; e közgyűlést egyrészt a megyei árvaszéknél szükséges erőpótlás, másrészt a megyei bizottsági tagok választását elrendelő határozathozatal és egyéb idevágó intézkedések tették szükségessé. Az árvaszéknél Baross ülnök betegsége folytán munkahalmaz torlódott össze, ennek földolgozására a főispán Radócsay Sándor nyugalmazott főszolgabíró alkalmazta ideiglenesen, munkadíjának megállapítására azonban közgyűlési határozat kellett, s ezt a rendkívüli közgyűlés meghozta. A megyei biz. tagválasztásokra vonatkozólag a belügymi-

niszter a legújabb népszámlálás alapján alkotott szabályrendeleteket, melyek a bizottsági tagok számát újból megállapították, s melyeket már ő is jóváhagyott, megsemmisíti s a régi szabályrendeleteket tartja fenn a kiirandó választásokra. Megmaradnak tehát az eddigi kerületek s megmarad úgy a virilisták, mint a választott bizottsági tagok régi száma. A már elkészített virilistalajstrom kiigazítandó. A választottak közül a fele kilép, s ezek helyébe újabb hat évre választanak a kerületek képviselőket. Erre a miniszter haladéktalanul utasítja a megyét, s a választott tagok jövő évre érvényes névjegyzékét még ez év végéig föl kell küldeni. Ehez képest a rendkiv. közgyűlés a választást december 5-ödikére tűzte ki. A megyebizottsági tagok közül a folyó év végével 130 nak jár le a megbízatása, míg három hely halálozás folytán megürült. A választás után tartandó rendkívüli közgyűlést a főispán még hétfőn rendelte el december hó 22 ére.

— (Tisztujtás az ügyvédi kamarában.) Erreth János, a pécsi ügyvédi kamara elnöke december hó 29 edikére (d. u. 3 órára) tisztujtó közgyűlést hívott össze, melyen a választmány lesz 3 évre megalakítandó.

— (A Mecsek-egyesület) va árnapi délben üdvözölte igazgatóját, Vaszary Gyulát abból az alkalomból, hogy öfölsége őt a koronás arany érdemkeresztel tüntette ki. A tisztelgők nagy száma mutatta, hogy Vaszary mennyire kedvelt egyéniség nemcsak a részben általa létesített Mecsek egyesület kebelében, hanem Pécs társadalmi életében is.

— (Kinevezés.) A kereskedelemügyi miniszter Nicsovics Sándor pécsi póstamestert, a budapesti posta-távirdatufolyam hallgatóját ideiglenes minőségű posta- és távirda-segéd-tisztte nevezte ki.

— (A Pécsi Dalárda köréből.) Múlt pénteken a Pécsi Dalárda választmánya ülést tartott, melyen elhatározta, hogy a pártoló tagok számanak szaporítása végett a daloskör tagjai aláírási ivatek fognak körözni, melyekkel tagokat gyűjtenek. Az eddigi szokás mellett csak az lett pártoló tag, ki önként jelentkezett s egy tag ajánlta; sokan azonban tartózkodtak a jelentkezéstől, mert kérdéssé vált, hogy fölveszik-e őket. Most, hogy mintegy a választmány nevében fölkerik a közönséget a belépésre, hihetőleg sokan ragadják meg az alkalmat, hogy e hírneves daloskör pártolói sorába lépjenek s ezzel tagjai legyenek annak a nagy családnak, melyet a Pécsi Dalárda és pártolói együtt képeznek. — A választmány még elhatározta azt is, hogy a Pécsi Dalárda az idén nem rendez Szilveszter estélyt. Az eddigi évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a Szilveszter estélyek nem voltak valami jövedelmezők, a közönség nagy része ilyenkor otthon, családi körben ünnepel, a terem csak félig telt meg, a kiadások nagyok, az előkészület fáradságos, amivel az anyagi ered-

tréfából illet, csak rá kell nézni Kati néniére, hogy . . .

— Jó, jó, Ágnes fiam! tudom én, mit akarsz mondani; csak azt az unalmas névizést hagynád mar el Mert ha én, fiam, egyszer letegezlek, megkivánom, hogy visszategezz. Már csak ne vedd rossz néven, de nincs köztünk oly nagy korkülönbség, hogy néninek szólithass. — Kerecsenekét én derék, tisztességes családnak tartom; de már Tónikájukat csak rosszul nevelték. Már akár milyen szép a lelkem adta, (legalább mások annak tartják) de én soha meg nem engedném a fiamnak, hogy egy olyan esufondáros leányt feleségül vegyen. A minap is, hogy találkoztunk a trotoáron nagy fifikusan azt mondja nekem a lelkem: „Talán fázik kedves néni, hogy úgy fölöltözött?“ Aztán hallottad volna, hogy milyen impertinenciával nyújtotta meg a „néni“ szót, mintha kerek 100 esztendő volnék. Az az a „kedves néni!“ Kedvese ám a cigány-primás, nem én! Meg az a: taalan fázik, keedvees néni. . . ?“ Nem vagyok én köszvényes, mint az édes mamája, hogy nyárderekán is dideregjek. Azért hogy valaki egy nyári kendőt a nyakára vet: még nem köszvényes.

A lelkem Ágnes mindenben osztotta a Nagy Kátay Jánosné méltatlankodását, sőt nyilván neki is nyomta valami a szivét, mert majd torkán akadt a mondani valója. Fájdalom, nem volt képes könnyíteni magán, mert alig hogy belekezdett:

még most sem tudja elfeledni, hogy a pánczélcsehi bálon Kerecseneké leténsasszonyozta.“ — Géczy Karolyné mindjárt ideszaladt hogy megkérdezze, mi igaz a dologból. Hát persze, hogy az egészet Lilácska szentem költötte, hogy az Isten addig éltesse, mint a vasórru bábát. No, iszen várj csak te vén motolla! Hát tudod lelkem Ágnes, ott sem voltam a pánczélcsehi bálon. Nem azért, mintha nem lett volna mibe menjek, mint a Kis Tamás Gergely három szép eladó leányának; hanem mert hagyom én már nektek, fiataloknak az olyan ugralós mulatságot. Annak idejében én nem kotoltam otthon; igaz szó nem dicsekvés, de nem is eshetett meg bál én nélkülem. Emlékezhettek még Delengi Miklósról, mindég az volt a szavajárása: „Ha Szegő Katinak nem fáj a lába; én is ott leszek a bálba!“ Mert hát mikor mi ketten együtt apróztuk a csárdást, még a cigány is frissebben húzta rá:

„Vékony deszka kerítés;
Jaj de karcsu teremtes,
Mihelyt magát megláttam:
Mindjárt magamnak szántam!“

Akkoriban ez a nóta járta. Még álmomban is folyton a fülembé bizsergált a muzsikája, úgy, hogy még a bokám is összevérödött reá, s álmomban jól összerugdaltam az ágyam deszkáját. De hova is nem kóriczált az eszem. . . . Így van az, ha az ember véntül. . . .

— Ugyan Kati néni! már hogy mondhat

mény soha sem állt arányban. A farsang utolsó napján rendezni szokott tréfás estély jövedelméből ezt a daloskör meg is fogja tartani; Szilveszterkor azonban valószínűleg zárt körben bucsuztatják el az ó-évet a Pécsi Dalárda működő tagjai.

— (Öngyilkos telekkönyvvezető.)

A pécsi törvényszék telekkönyvi osztályának egyik becsületes munkását pusztította el a golyó, melyet önmaga küldött túlérzékeny szívébe. Homan Ferencz kir. törvényszéki telekkönyvvezető szombaton délután elment hazulról azzal a kijelentéssel, hogy hivatalba megy. Ettől az időtől fogva nem látta őt családja. Este a rokonoknál keresték, de eltűnéséről nem tettek jelentést a rendőrségnél. Vasárnap se jött vissza. Ez nap este felé a városi csordás jelentette a rendőrségnél, hogy a kanális partján, a fasor mellett egy hulla fekszik. A rendőrök a holttestben a Homanét ismerték föl; mellette feküdt a hat töltésű revolver, melyből egy golyó ki volt löve. Az ing alatt, a szív táján egy mogyorószemnyi lött sebet találtak, az inget a lövés megperzselt s ez égni kezdve korommal égette Homan baloldalán a fölbőrt. A szerencsétlen ember holttestét a szigeti külvárosi halottas ház bonczoló kamarájába vitték, hol kedden délelőtt bonczolták föl a hullát. Homan egy sor irást nem hagyott hátra, nála is csak első felesége egy régi levelét találták meg. Az öngyilkosság okául Homan nagy érzékenységből eredő búskomorságát mondják azok, akik vele közelebbi ismeretségben voltak. Mindenki becsületes, szorgalmas embernek ismerte; állás dolgában csak nemrég lépett előre s így anyagi helyzete is javult, ő maga pedig alig költött magára valamit, — az anyagi körülmények tehát nem idézhették elő közvetlenül az elkeseredését. Ötvegyet és négy gyermeket hagyott maga után.

— (Halálozás.) Pázsitzky Edéné Dömötör Paulina, november 25-én, 75 éves korában, hosszas betegség után végelgyengülés folytán elhunyt. A megboldogult neje volt Pázsitzky Ede drnak, Pécs város nyugalmazott tiszti főorvosának. Temetése vasárnap ment végbe. — Blandi Péter nyug. sátoristyei tanító nov. 22-én 79 éves korában elhunyt Mohácson — Grosch Ferencz nyug. kistaludi körjegyző nov. 26-án 68 éves korában elhunyt Kistaludon.

— (A cziszterci rendház pinczéje veszedelemben.) Tegnap ebéd után a cziszterciek házában az udvaron levő vízmedence nagy robajjal bedőlt és az alatta levő pinczeüregbe zuhant. A víztartóhoz vezető csőből, mely kettészakadva meredt ki a földből, karvastagságú vizsugár ömlött a víztartó után a pinczébe, ahol pataként zuhogott szét a roppant mennyiségű víz. A hordók több lábnyi magasságú vízben állottak néhány perc alatt s a víz sokáig ömlött még, mert a vízvezeteki csapokat primitív szerkezetük miatt nem lehetett hamarosan

elzárni. A rendház gazdasági vezetője nagyon tart attól, hogy a borokban, melyek pedig nagy értéket képviselnek, sok kárt okoz ez a váratlan vízfürdő.

— (Zeneestélyek a nemzeti kaszinóban.) A pécsi nemzeti kaszinó december 3-án, 10-én és 17-én az egyesület téli helyiségeiben zeneestélyeket rendez. Az estélyek 8 óra kor kezdődnek.

— (Gyermekhalál patkányméreg miatt.) Galina János üszögi ratártöltőgyelő két éves Janika fia vasárnap a konyhában játszott s míg anyja a szobában volt elfoglalva, a kicsike a kemence alatt levő fatartó lyukból huzgálta ki a fát s rábukkant az ott elszórt patkányméregre, mit egerek irtása végett tettek oda. A kicsike majszolta az arzenikumgyurmalagot s csakhamar rosszul lett. Megrémült szülei orvost hívtak, ez ellenmérget adott be a gyermeknek, de már nem használt. A kis gyermek esti 7 órára kiszenvedett.

— (A kolera) Mohácson teljesen megszűntnek tekinthető. Ujabbán semmi gyanus eset nem fordult elő. — Tolnán, ahol szintén több koleraesetet konstataáltak, a járványbizottság már föl is oszlott, miután huzamosabb ideig nem merült föl kolera-betegedés. — Foktón (Tolna m.) a minap eltemettek egy odaváló embert, aki egy szegszárdi zöldséges hajóval Budapestre utazása közben a hajón koleratünetek közt meghalt. A hajós, a ki az esetet nem jelentette be a budapesti hatóságnál, a halottat visszazállította Foktóra.

— (Új sörgyár.) Scholz Antal pécsi borkereskedő, Scholz Gyula sörgyáros bátyja múlt pénteken kapta meg a tanácstól az engedélyt sörgyár építésére. Scholz Antal az Üszöghre vívő országút jobb oldalán építi föl nagy terjedelműre tervezett sörgyárát, melyhez a pinczékét már a nyáron készíttette el. A sörgyár mellett üdülőhely is lesz, mely a városi közönségnek kirándulási célpontul fog szolgálni.

— (Reczitátornő.) Szombaton, december 3-án Rónai Kovács Laura színésznő reczitator-előadást tart nálunk a „Hattyu“ termében. A magán-előadónő szaval, fölolvas és énekel, néhány előttünk fekvő nagyobb vidéki lap kritikája szerint kielégítő ügyességgel. Pécsi előadásának a műsora ez: 1. „Az első hosszú ruha“. Énekes vig monolog, két énekszám, Szendrey Imrétől. 2. „Három a daru.“ Tompától. Szavalat. 3. „Az anya.“ Drámai monolog, Gabányitól. 4. „Az irodában.“ Vig magánjáték Porzsolttól. 5. „Mi a szerelem?“ Egy hírlap tárczája. Horváth Gézától. Jegyek ez estélyre: első sorok 1 frt 50 krért további sorok 1 frtért állóhely 60 krért, Diákjegy 50 krért Valentin Károly fia könyv és zeneműkereskedésében és este a pénztárnál kaphatók.

— (Egy hirhede zsebmetsző halála.) A pécsi rendőrség egyik régi „ismerősé-

től“ szabadult meg — a halál révén. Gál Ferencz hirhede hamiskártyás és zsebmetsző, kit a rendőrség valami csiny miatt elfogott s elzárásra ítélte, a rendőrségi börtönből a kórházba kérekedett. Itt azonban csak pár napig tartották, mert konstataáltak, hogy a jeles férfinak semmi baja sincs. Gált éppen vissza akarták szállítani a rendőrséghez, ahol még 16 napja volt letlőni valója, s a kórházigazgató megfedte őt, hogy szimulál; ebben a pillanatban Gál hirtelen összerogyott s nem is kelt föl többé. Szívszélhűdés érte és rögtön meghalt.

— (Somogy megye új főispánja.) mint a „Somogy“ biztos forrásból értesül, minden bizonynyal Tallián Gyula, a mostani alispán lesz. A „Somogy“ szerint ennek már a szombati minisztertanácsban el kellett dölnie. Tallián Béla volt somogyi, most csongrádi főispán valószínűleg belügyminiszteri államtitkár lesz.

— (Germanizátor táncmester.) A mi jó Herczenbergerünket, aki ahol csak lehet, tüntet a magyarságával, megtették germanizáló táncmesternek. A „Pécs“ szombati számában vádolják a jubilált táncmestert azzal, hogy külön zsidó-tánciskolát rendez s hogy ebben németül tanít. Herczenberger — mint előttünk kijelentette — tiltakozik még csak a föltevése ellen is, hogy ő germanizál. Németül soha sem oktat, hacsak olyan szükség nem parancsolja, mint ahogy a jelen esetben, hogy egy zágrábi ifjunak, ki egyetlen szót se tud magyarul, németül kell megmagyaráznia a lábrakást. Ezt hallhatta a „Pécs“-nek „szavahihető“ besugója, aki ebből már az egész iskolára rásütötte a germanizálás bélyegét. Azt már csakugyan nem kívánhatjuk Herczenbergertől, hogy az idegen ajku növendékeit magyarul is megtanítsa, mert ő táncmester és nem nyelvmester, s csak a táncitanításért fizetik. — A felekezeti elkülönítés sem az ő műve, sem a növendékek családjaié, hanem a véletlené. Néhány izraelita család, kiknek kisebb gyermekeik vannak, mivel ezeket még nem küldhetik a rendes tánciskolába, hát külön tanítatják őket, s hogy nagyobb legyen a társaság, más ismerőseiket is meghívták. Ez az egész.

— (Pótvásárok.) A pécsi kereskedelmi és iparkamara értesítése szerint a kolerajárvány miatt elmaradt országos vásár helyett Ráczkózár községben folyó évi december 12-én, Dárd a községben ugyancsak folyó évi december 12-én pótvásár tartatik.

— (A F. Z. demontije.) Egyik olyan, mint a másik. Ha a P. F. valami hírt közöl, amiről a F. Z.-nak tudomása nem volt, s ez gyakran megesik, akkor a F. Z. dühében demontál. De hogyan? Először is kimondja, hogy egy szó sem igaz abból, amit a Pécsi Figyelő irt; hanem a dolog így áll — és most következik más szavakkal ugyanaz, amit a P. F. már megirt. Legutóbb a polgármester lemondá-

— A minap, hogy Antónia . . .

Nagy Kátay Jánosné azonnal kikapta szájából az Antónia szót és semmi kedvet sem mutatott a zsilipek lebocsátásához.

— Oh Ágnes! sohse becsülheted meg eléggé, hogy milyen áldott jó a te szülőanyád; hogy viselte az gondodat; még a szomszédba sem mehatsz úgy át, hogy az ő gondviselése ne kövessen. Imhol a jó asszony, csipőre tett kézzel s kipirult arccal, már ott áll az utcaajtóban s a nagy harsányan kiáltja:

— Ágnes! Ágneském! piczikém! hamar az Istenért, szaladj haza!

Nyilván tűz ütött ki a szomszédban, gondolja Nagy Kátay Jánosné, s lihegve szaladt a lelkem Ágnes után.

— Ágneském! vedd föl hamar a másik ruhádat a melyiket a Zsuzsokánéval varrattunk; aztán siess gyorsan a vendégszobába; te read várnak ott, nem én rám, (s hamiskás mosoly játszott az ajkain) én majd addig csak készítem az uzsonát, ha itt tudnók azt a fáu fiatalembert marasztani! Téged is kedves Katiczám, szívesen látlak, — folytatá a jó mama — (míg Ágneske úgy rohant be, mintha puskából lötték volna ki) éppen hozzád akartam átszaladni, midőn hirtelen vendége jött Ágnesnek. Apropos! egy nagy újságot is kell veled közölnöm, egy igen-igen érdekes hírt; — csak addig légy édesem türelmesen; míg a kávé kimérem a szakácsnének.

Nagy Kátay Jánosné tühegyén állott a kíváncsiság miatt. Ugyan mi az Isten csudája lehet az az érdekes hír, a mit az Ágnes anyja nálánál előbb tudhatott meg. Nagy Kátay Jánosné a renoméját komolyan veszélyeztetve látta; hiszen az sem lehetetlen, hogy már az egész Nagy-Hartyán beszéli s csak ő nem tud róla semmit.

Nagy Kátay Jánosné epedt az új hír után. — Az este hallotta férjem a kaszinóban — vetette föl a szomszédasszony az elejtett fonalat — tehát autentikus forrásból tudom.

(„No várj csak te Nagy K. János! Hát azért jársz te a kaszinóba, hogy még azt sem hallod meg, a mit a kártyaasztalnál beszélnek!“)

— De még a dolgot Kerecsenék nem akarják nyilvánosságra hozni s így az én férjem is csak nagy titokban újságot nekem azt az érdekes hírt, Antóniáról, lelkemre kötve, hogy tovább ne adjam. Hát képzeld csak kedvesem, már neked csak elmondhatom: a Kerecsenék Antóniáját, ki az én Ágnesemtől oly föltűnő módon elhódította Szentirmait . . .

— Megbocsáss édesem, hogy — szól Nagy K. Jánosné, — hogy közbevegök: a te Ágnesedtől Szentirmait? Hiszen, ha jól tudom, csak egyetlen egyszer volt nálatok . . .

— Egyszer az igaz, de akkor is komoly szándékkal. Nyélbe is ütöttük volna a dolgot, azonban a Tóni szörnyű kacérságával Ágnesem nem versenyezhet. Ha tudnám, hogy vén leánynak marad, még akkor sem engedhetnék meg

neki oly közönséges fogásokat. Mert szó a mi szó, de Tóni kacérsága föltűnő; csodálom, hogy miatta szegény anyjának még le nem égett az arezbőre. — És ez a szegény Szentirmai! azt kell hinnem, hogy megháborodott: tegnap kérte meg a kezét Antóniának!

— Antóniának? És Antónia?

— A Tónika? Ha, ha, ha! A milyen szemérmesnek ösmerem, fölteszem róla, hogy maga erőszakolta nyilatkozatra ezt a szegény fiatalembert. De hát mire is nem képes a nagy szerelem! . . .

— Pedig egyik sem szereti a másikat! És mondom ezt neked, én Nagy K. Jánosné. Szentirmai egy megaranyozni való kedyes ember; született ur, a kis lábujjától a feje bubájáig a ki egészen kiválik a többi fiatal ember közül. Tóni pedig egy hóbortos, csufondáros teremtes, teli göggel és ünhiitsséggel. Aztán leg-alább mondaná meg az embernek, hogy ugyan mire gögös? Meg aztán az a különös módor! Egyszer mindenkit elriaszt magától, másszor majd a nyakába ugrik a férfiaknak. Azt hiszi talán, hogy ezzel a gyermekleányt adja? Én inkább azt hiszem, hogy hiányzik egy kereke az adtanak!

A kávé mellett tovább folyt a szapulás. De a kávé-csészékből illatos párák szálltak föl s úgy tetszett, mintha azok közt Antónia szép szüzi arca jelent volna meg s ajkain diadalmas mosoly játszadoznék . . .

sáról szóló hírtüket demontálta a F. Z. ilyen módon s kimondta, hogy a P. F. híre nem áll, de azért a polgármester lemond. Multkori közleményünket helyesbitjük azzal, hogy Aidingernek a Pécsi Dalárda elnökségéről való lemondó levele még nem érkezett ugyan át a Pécsi Dalárdához, de a levél tényleg készen van ugyanazzal a tartalommal, ahogy mi azt megirtuk. Hogy használja e? Az más kérdés. S itt nem is az a fő, hogy lemond-e tényleg Aidinger a Pécsi Dalárda elnökségéről; hanem az a megirt, de nem használt lemondó levél az érdekes, illetve az abban rejlő enuncziáció, mely a közéletől való visszavonulásról szól. Ha Aidinger nem mond is le a dalárda elnökségről, a közéletől való visszavonulás még nem válik kétségszerűvé, mert talán csak nem azért polgármester Aidinger, hogy dalárda elnök lehessen?

— **(A karloviczi gör. kel. szerb egyházi kongresszuson)** Jagics József mohácsi ügyvéd előkelő szerepet visz. A gör. kel. szerb egyház egységes szervezése tárgyában a kiküldött 15-ös bizottság megbízásából javaslatot készített, melyet a bizottság nevében ő adott elő a kongresszuson is. Előadó beszédét és megokolását nagy tetszéssel fogadta a zsínat.

— **(Régiségek.)** A Kapos folyó mentén a mocsarakat még a harminczas években kiszáritották és ez által a nagy területeket hasznavehetőkké tették. E helyeken, Kurd és Pinczehely községek határában szántás, ásás alkalmával már több értékes régiség került napfényre, melyeket megőrzés végett a nemzeti muzeumnak adtak át. A napokban egy földmives Pinczehely környékén ismét kis aranykerek, lánczot és bronzékszereket talált. Itt találtak évekkal előbb azon fibulákat is, melyek most a muzeumban láthatók.

— **(Áttért hívek.)** Vagy tán nem is nevezhetjük „hívek“-nek azokat a kölesdi embereket, akik családostul kitértek eddig követett vallásukból, az evangélikus vallásból s áttértek a katolikus vallásra. A kölesdi luteránusok ugyanis a legutóbbi képviselőválasztás alkalmával megharagudtak papjukra, mert ez a függetlenségi és 48-as párti képviselőjelölt ellen kerteskedett és győzelemre segítette a kormányparti Busbach Pétert. A lakosságnak politikai szenvedélyből folyó gyűlölete — elég helytelenül — vallási szakadásra vezetett, a vallás áldozatul esett a politikának, mert 27 család ennek következtében elhagyta régi hitét s katolikusá lett. Az ilyen „hívek“-nek se nagyon örül a katolikus egyház.

— **(Hajók járása.)** A dunai gőzhajós társaság személyhajói még csak e hó végéig, vagyis a mai napig bezárólag közlekednek. Az árak fölvételét pedig e hó 16-odika óta beszüntették.

Azt mondják, hogy Kerecsenek az eljegyzési vacsorán igazán kitértek magukért. Volt legalább ötféle sült és 6 féle sütemény. Különösen a vanillás peroczek lehettek valami finomak, mert Fehér Lila őszintén megvallotta, hogy maga se tudná jobban készíteni.

Antónian Pestről hozatott rózsaszintű ruha volt; belekerülhetett valami háromszáz forintba. De meg kell adni, hogy ő maga sem nézett ki sohse jobban. Olyan szép volt, mint egy angyal.

Szentirmai Józsi pedig csak úgy ragyogott a boldogságtól. Alig győzte a sok gratulációt köszönetet.

Az Ágnes mamája kijelentette, hogy az Isten is egymásnak teremtette őket.

Gézi urambátyám, mélyebben tekintvén a pohár fenekére, azt erősítette, hogy most mindjárt a lakodalom is meg kellene tartani, mert hát tetszik tudni, a lakodalom mégis csak lakodalom.

Nagy K. János uram egészen helyeselte az előtte szólott igen tisztelt barátjának szavait s csak azt tette még hozzá, hogy a keresztelő a lakodalomnál is előbbre való és ha a tisztelt mátkapár, kiket az Isten az emberi életkor legvégső határáig erővel egészséggel éltesse! — abban a tekintetben is előre . . .

Be nem fejezhette be mondókáját, mert Nagy K. Jánost az ő kedves életpárja szépen visszarántotta, még mielőtt egészen elhajította volna a kalapács nyelét és csak annyit mert mondani, hogy: Hüm hüm! — de ezt is csak na gyon lassan mondta. K. J.

— **(A személyazonosság igazolása a postán.)** A postai küldemények átvételénél gyakran szikeres személyazonossági bizonyítványokért a községi előjárók eddig díjat szedtek. A belügyminiszter most megtiltotta, hogy az előjárók ezekért az igazolásokért és az aláírások hitelesítéseért díjat szedjenek.

— **(Ellopott pénzeszekrény.)** Bonyhádon e hó 27-én virradóra ismeretlen tettesek Fülöp Ignácz borkereskedő 6 métermázsás Wertheim szekrényét ellopták. A vakmerő tolvajok e bravur mellé még azt is elkövezték, hogy a pénzeszekrény elszállításához a kárvallott Fülöp kocsiját és lovait használták.

— **(Fölfüggesztett körjegyző.)** A megye alispánja Kovács István György bakóczai körjegyzőt a községi szabályrendeletökön kényű utólagos kibővítése miatt állásától fölfüggesztette.

— **(Elvi határozat a mohácsi községi pénztárnoki állás betöltése kérdésében.)** A mohácsi pénztárnoki állás betöltése iránt tartott választás ellen beadott főlebbezésre a napokban érkezett le a m. kir. belügyminiszter határozata. A belügyminiszter a választást a vármegye állandó választmányának „beható megfontolásra valló véleményében kifejezett érvelés fonalán“ helyben hagyta. Ezt az elvi határozatot — mint a M. és V.-ben olvassuk — a miniszter igen érdekesen a következőleg indokolja: „Mert igaz ugyan, hogy az 1886. XXII. t. cz. 73. §-ának első bekezdése kimondja, hogy elüljáróvá csak az választható, a ki többek közt községi választó, — ugyanazon § második bekezdésében pedig csak a 74. §. szerint külön minősítéshez kötött jegyzői, orvosi, ügyészi, mérnöki és erdészi állásra nézve engedi meg, hogy ezekre olyanok is választhatóak legyenek, kik előbb községi választók nem voltak; — mely rendelkezésnek természetes oka abban keresendő, hogy alig feltehető, miszerint kizárólag csak magának a községnek választói körében a jelzett kellékeknek megfelelő alkalmas elemek találhatassanak, minek következtében ily korlátozás mellett az ily kikötés illuzóriussá vált volna. A község szervezési szabályzatának 48-ik §. a kimondotta, hogy a pénztárnoki állásra az 1883. I. törv. czikk 18. §-ban előirt minősítéssel bírnak. Bizonyos, hogy e törvényszakasz csak a törvényhatósági pénztárnoki állásokra vonatkozik, de az is tagadhatatlan, hogy léteznek oly terjedelmű pénzkezeléssel bíró nagyközségek, melyekben a pénztár kezelése szintén szakképzettséget igényel és az sem szenved kétséget, hogy a községi törvény — ha nem a községeknek átlagos állapotát tartja vala szem előtt — oly nagyközségekre mint Mohács, bizonyára a pénztárnoki állást is a külön minősített állások közé sorozta volna. — A midőn tehát a község saját elhatározásából saját maga irányában önként szigorította a törvény által kötelezően előirt követelmények mértékét, részéről azt a szempontot, hogy a megválasztott pénztárnok a községben választói képességgel nem bír, az érvényben levő szervezési szabályrendeletre támaszkodó gyakorlaton alapuló választás megsemmisítésének elégséges indokál annál kevésbé találtam elfogadhatónak, mert a törvény rendelkezésétől való eltérés tulajdonképen nem annyira a törvényvel való ellentétnek, mint inkább a törvény által előirt minimális kvalifikációnak a község részéről saját szántából lett fokozásának tekintendő, a nélkül, hogy a választók jogainak megszorítása szempontjából maguk az érdekelt választók részéről kifogás emeltetett volna.“

— **(Vidéki apró hírek.)** A dályoki körjegyzői állást, melytől Neumayer Nándor visszalép és nyugalomba vonul, deczember 6-odikán töltik be, s a hangulathól ítélve hihetőleg az eddigi jegyző fiát, Neumayer Gézát fogják megválasztani. — A diiferitisz Tolnamegyében egyre gyilkolja a kicsinyeket. Egy hét alatt Öcsényben megbetegedett 34, meghalt 8, Nagy-Szokolyban megbetegedett 84, meghalt 34, Udvardiban megbetegedett 44, meghalt 24 gyermek. — A sádszolgabírói hivatal Kardos Kálmán főispán szombaton megvizsgálta.

— **(Száj- és körömfájás.)** A földmívelési miniszter körrendeletben értesíti a törvényhatóságokat, hogy tekintettel arra, hogy a ragadós száj- és körömfájás az országban ismét nagyobb mértékben elterjedt s ismételtelen előfordult, hogy az ez idő szerint külön szakértői

vizsgálat nélkül vasutra földadott hasított körmű állatok rendeltetési helyükre való megérkezésük alkalmával a betegségben szenvedőknek találattak: a járvány esetleges további széthurozolásának megakadályozása és mielőbbi elfojtása céljából elrendeli, hogy a sertések, juhok, kecskék és hat hónapon alóli borjúk Magyarország területén a vasutra és hajóra való feladásakor a szakértőtől kirendelt állatorvosok által megvizsgálattassanak.

— **(Uj dijszabás Anconába és Velenczébe.)** 1893. évi január hó 1-jén új dijszabás lép életbe Budapest és Ancona, valamint Velence közt Fiumén át érvényes közvetlen menetjegyekről, mely dijszabással az 1890. évi november hó 1-től érvényes hasonló dijszabás érvénytelenné válik. Ez új dijszabás szerint következő közvetlen menetjegyek fognak kiadatni Anconába, vagy Velenczébe, vagy viszont: Budapestről gyorsvonathoz I. oszt. 14 frt 60 kr. II. oszt. 12 frt, személyvonathoz III. oszt. 7 frt. A budapesti pályaudvaron és a városi menetjegyirodán (Hungária-szálló) kívül Pécsen a vasuti állomáson, valamint a városi menetjegyirodában is válthatók Anconába vagy Velenczébe szóló közvetlen menetjegyek és pedig akként, hogy az itteni állomáson illetőleg menetjegyirodában váltandó budapest-anconai, illetőleg velencei jeggyel együttesen Budapestig szóló menetjegyet is adnak. A gőzhajók 1893. évi márczius hó végéig Fiuméből Anconába és Velenczébe, valamint viszont hetenkint egyszer közlekednek a következő menetrend szerint: Indulás Fiuméből — mindaddig, míg az Ausztria-Magyarországból Anconába érkező utasok orvosi vizsgálatnak lesznek alávétve — minden vasárnapon 7 és fél órakor este, érkezés Anconában másnap reggel 7 órakor, ezen egészségügyi intézkedés megszüntetésével pedig indulás Fiuméből minden vasárnapon 7 és fél órakor reggel, érkezés Anconába ugyanazon napon 7 órakor este. Indulás Anconából minden kedden 8 óra 30 perczkor este, érkezés Fiuméba másnap reggel 8 órakor. Fiuméből Velenczébe és viszont a gőzhajó a következő menetrend szerint közlekedik: Indulás Fiuméből minden vasárnapon délután 4 órakor, érkezés Velenczébe másnap 6 órakor reggel. Indulás Velenczéből minden kedden 7 órakor este, érkezés Fiuméba másnapon 9 órakor reggel. Ama hajók, melyek Velenczéből Fiuméba közlekednek, időnkint Pisanot is fogják érinteni, mely eseteket a velencei hírlapokban és a St. Marcus-teren külön hirdetésekkel fogják mindenkor közzétenni. Az Olaszországba utazó közönség tájékozása céljából még megemlítjük, hogy a fumei-anconai irányon át az utazás Budapestről Rómába: gyorsvonattal I. oszt.-ban 31 frt 90 kr., II. oszt.-ban 24 frt 10 kr., személyvonattal I. oszt.-ban 28 frt 70 kr., II. oszt.-ban 21 frt 80 kr., III. oszt. 14 frt 10 kr.-ba, Napolyba pedig gyorsvonattal I. oszt.-ban 47 frt 10 kr., II. oszt.-ban 34 frt 90 kr., személyvonattal I. oszt.-ban 42 frt 60 kr., II. oszt.-ban 31 frt 50 kr., III. oszt.-ban 20 frt 50 kr.-ba kerül.

— **(A telekkönyvi betétek szerkesztéséhez)** a tényleges birtokos személyazonosságát igazoló anyakönyvi kivonatok, családi értesítők és lelkészi bizonyítványok az 1889. évi 38. tez. 30. szakasza szerint bélyegtelenül volnának kiállítandók, a lelkészek azonban mégis vonakodnak az említett okmányokat bélyegtelenül kiállítani és pedig részben azért, mert azt hiszik, hogy az ilyen okmányokat más célokra is fölhasználhatják, részben pedig azért, mert a törvénynek erre vonatkozó rendelkezését nem ismerik. A kultuszminiszter az igazságügyminiszter felszólítására most rendeletet bocsátott ki az összes egyházi főhatóságokhoz, hogy a hatóságuk alá tartozó lelkészeket az említett okmányok bélyegtelen kiállítására utasítsák és egyszersmind figyelmeztessék őket, hogy az ilyen okmányoknak más célokra való felhasználását a következő záradék által tegyék lehetlenné: „Kiállított bélyegmentesen a telekkönyvi betétek szerkesztésének céljára.“

*
Nyilvános köszönet. A pécsi jótékony nőegylet saját pénztára javára f. é. okt. hó 25-én, november 8-án és 22-én rendezett estélyek alkalmából a rendező-bizottságnak, az összes közreműködőknek, a rendező uraknak, a pécsi sajtónak, a gázgyár igazgatóságának, Vá-

lentín Ottó urnak és mindazoknak, kik az este-lyek fényét játékonyságukkal vagy fáradhatlan tevékenységükkel emelni sziveskedtek, hálás köszönetet mond.

Pécsett 1892. november 26-án

a pécsi jótékony nőegylet nevében
Angyal Pálné alelnök.

Magas elismerés. Hogy a magyar ipar napról-napra több teret hódít és itju kora daczára már a világiparnak is tekintélyes tényezőjévé küzdött fölmagát, örömmel konstatálja minden hazafi. Különösen fölemlítésre méltó azonban gróf Esterházy Géza angyalföldi cognagyárának törekvése, melyet Esterházy Géza grófhöz intézett elismerő levelében maga Bismarck herceg is méltatott. A leveli szó szerint a következő: „Tisztelt Gróf. A cognacot, melyet szives volt Kissingenben utánam küldeni, megkaptam és megizlelve tényleg oly kitűnőnek találtam, hogy azt tökéletesnek mondhatom. Fogadja méltóságod a szives utánküldésért, valamint lekötözött soraiért tiszteletteljes köszönetemet. Varzin 1892. aug. 30 v. Bismarck.“ Tehát még Bismarck herceg is kénytelen elismerni a magyar ipar életrevalóságát — a mi a német és magyar ipar viszonyát tekintve két ségtelenül nagy elismerés.

— A legényegylet előadása. —

Tekintetes szerkesztő úr! Igazán fatális helyzetbe juttatott ama rám nézve megtisztelő megbízásával, hogy referálnék néhány sorban a pécsi kath. legényegylet múlt szombati előadásáról; mert ha az ember ilyen élvezetes estének volt részese, mint amilyent itt ezek a jó műkedvelők nyújtottak játékaikkal: sehogy se teheti meg, hogy csak „néhány sort“ szentelve e kis csoportnak, fölöttük közömbösen napirendre térjen; keveset tehát nem írhatok. Sokat írni még nem merek, nehogy valami szivtelen, pedáns, kritikusként higgyen az a cukros kis primadonnájuk s vele együtt aztán az egész amatőr-sereg hadat izenjen szegény fejemnek.

Tekintetes szerkesztő úr! leleményes ember hírében áll kegyed, segítsen hát megoldani ezt a kényes dilemmát, még pedig olyatén módon, hogy a kecske is jól lakjék, meg a káposzta is megmaradjon; más szóval, hogy az előadásnak is hü képét nyújthassam a benne részt vett szereplők játékaiknak esztétikai méltatásával és még se gondolják rólam azt, hogy a komoly kritikus nézte őket végig onnan az első sor bársony székeről.

„Ugyan mit évődik magában ez a szerencsétlen flótás? — gondolja nevetve a szerkesztő úr. — Nem tudom mit is találhatott volna ott a legényegylet előadásán megkritizálni valót?“

Mit? . . . hát majd megkísérlem az előadás lefolyását itt röviden föleleveníteni, tessék csak, instálom, ide figyelni.

Az egylet helyiségéről szólni fölöslegesnek tartom, hisz az egylet saját házat csinos lokalitásával úgy is ismeri mindenki. Megvallom őszintén, azzal a hittel léptem az előadási terembe, hogy kis közönséget fogok itt találni, mert a világhírű Thomsonnak is mára volt hirdetve a koncertje, ennek a nagyszabású produkciójával pedig csak nem konkurálhat annak a néhány szerény iparos segédnek a primitív törekvése; de föltevésemben csalódtam, még pedig kellemesen csalódtam, mert három negyed nyolcz órakor a terem egészen megtelt disztíngvált publikummal.

Derék Antalnak „A csaplárné vagy a hűség dia dala“ című három fölvonásos népszínműve volt kitűzve előadásra. A hogy a függöny pont nyolcz órakor fölroppent, valóban pompás kép tárult szemünk elé. Szép, szálás parasztleányok festői csoportjában az a sok szép falusi kis lány elfeledtették velünk, hogy műkedvelői előadáson vagyunk; a közönség, — melyben első megjelenésükkel bizalmat keltettek a játszóknak, — egy kisebbszertű színházban hitte magát, ahogy meglátta a teljes kotrektséggel disztített podiumon — a csárda udvarán — az egymással karöltött, előbb éneklő s nyomban utána csárdást aprózó szereplőket. Rögtön észrevettük, hogy itt nem a monoton, sablonszerű dilettantizmussal, hanem egy jól kitanított játszó csoporttal állunk szemben s ez az oka, hogy nem pusztá referátát, hanem „erős“ kritikát írok rólok.

A darab meséjével nem fogom untatni szerkesztő urat, hisz a népszínművek meséje kevés epizódszerű eltéréssel mindig egy és ugyanaz. A darabot nem annyira a meséje, mint inkább a népeletből közvetlenül vett alakok, kisebb epizód szerepek és a szép dalok teszik élvezhetővé. Úgy ezeket, mint a találó maszkarozás és kosztümöket oly teljes formákban láttuk a pódiumon, amilyent csak egy jól szervezett kisebb színjátszó csoporttól szokott volt várni az olyan közönség, mely ha nem is igényel sokat, de még se éri be valami nagyon kevéssel.

Olényi Hermin játszta a néha pajzán, önértetes és a férjét féltékenységből kigyógyító csaplárosnét, oly szép színezéssel, aminőt nem szokás egy amatortól várni. Legnagyobb hatást keltett altató dalával, de ki is jutott neki a tapsból, eléggé. A borus Julesa dráma szerepét Butti M. személyesítette sikerülten, mely szerep pedig sok routint igényel; jó volt Sl...né asszony személyében a Kajláné maszkja is; Sterniska k. a. is igen kedves volt a Böske ártatlan mókáival. Az ensemblét még Tolp, Rovaček, Berták, Köpf, Berzensyi, Erdősi, Mayer, Mészáros és Petrovics kisasszonyok egészítették ki dicséretesen, különösen az utóbbi enni való kis paraszt leány volt.

A férfi szereplőktől sem vonhatjuk meg elismerésünket. A férjet (Bársony Istvánt) Pálkás adta teljes meglepedésre. Érzéssel játszott Csörgő Laczi szerepében Vouček is; jó ízű humorával pedig Károly I. tünt ki a Marci kisbéres szerepében; Dömel K. pedig komikumával pompás Olesó Mózesnek bizonyult, még pedig olyannira, hogy hamarosan azt hittem erről a fiúról, hogy a valóságban is valami máramarosi pájeszos polgártárs. Kirsteier „Ádám“ szerepében Pintér nagyon kielégítő volt. Kirsteier, Szemes, Grün, Bartalos, Krém, Csizsár Seitler az együttesben nagyon szépen működtek. A nagy számú közönség nem is fukarkodott a gyakori tapsokkal, Olényi és Butti kisasszonyokat pláne remek csokrokkal ajándékozta meg.

Már most azt gondolja a tek. szerkesztő ur, hogy az itt elmondottak csak légből kapott alaptalan dicsériadák; vagy tán epés szívével azt hiszi, hogy meg vagyok vesztegetve vagy tovább menve tán azt teszi föl rólam, hogy — ismerve lobbanékony szívemet — szerelmes lettem egy vagy több nőembeli műkedvelőbe? Korántsem! . . . én eltogulatlan kritikát írtam; mert látszassék bár csudának, hogy egy ily közép műveltségű iparososztály gyermekei abban az idegen világban, amit színpadnak neveznek, oly határozottsággal és a jellemeket kellő kidomborítással igaz precizitással játszani képesek voltak, — de mégis megtörtént. Honnan van ez? . . .

Megmondom. Ahol egy nagytapasztalatu és széles ismeretekkel bővelkedő férfiú, ahol Bogyo Alajos tanit és rendez egy darabot, ott ilyen szép sikerű és tökéletes műkedvelői előadást joggal várhatunk.

A darab után táncz következett, ami valószínűleg kivilágos — kiviradtig tartott volna, ha meg nem apasztja az általános jókedvet a mulatókra virradó első advent vasárnap.

A kivivott általános tetszés pressziója alatt melegen ajánlom a darabnak újra leendő színre hozatalát.

Sulyok Károly.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* Thomson Cäsar egyike ma a legelső hegedü-technikusoknak. Az ő briliáns ujj-játékát, mesteri vonókezelését bámulja most a világ, mely Paganini óta alig hallott a technikai nehézségekkel ily könnyen megküzdő hegedü-virtuózt. Paganinit korrektil és tisztán csak ő tudja játszani, Wilhelmi és Ondricsek mesterek, de nehézkesek s a művészetük tere is más mint ezé a hegedü-Blondiné. Érzelem és értelem nem játszanak nála fő szerepet; pedig ez a hegedüs gondolkozik s van szíve is; abban a kis bencse-ben volt gondolat és szívmelégesség. — A pécsi közönség nem igen volt kíváncsi erre a fenomenális hegedüre s csak félig se töltötte meg szombaton a „Hattyu“ termét, de azért voltak legalább is annyian miut az Éden-színház egy egy előadásán.

* **A pécsi székesegyház falfestményei.** Ily című műtörténelmi tanulmányra hirdet előfizetést Gereze Péter dr. pécsi áll. főreálisk. tanár. A szerző magával az épülő dómmal párhuzamosan dolgozik már évek óta annak műtörténelmi leírásán; de ebben — mint fölhívásában mondja — főkép nem az elvont architekturai szakleírást tartotta szem előtt, hanem disztiményi oldalát tekintette általában minden művészeti nézőpontból. Leírásában az egyházi, szorosabban a jelképes egyházi falfestés és faragás természetéből indul ki s a históriai fejlődés álláspontjáról tekintve szét, igyekszik a stilszerű művészet kérdését is valamelyest tisztázni. Ebből a célból, és hogy a restaurált pécsi székesegyház helyét főkép a díszítő- és egyházművészi tekintetben a kiválóbb európai hasonló izlést restaurált egyházak körében kijelölje, beutazta kétszer is Olaszországot s a Rajna vidékeit; miáltal arra a meggyőződésre jutott, hogy a pécsi székesegyház restauratorai a stilszerű egyházi művészetnek bonyolult kérdését egészen és nagyban jóval szerencsésebben oldották meg, mint akár az olaszországi ókeresztény és román izléstü templomok restauratorai, akár pedig Essenwein és a köréje csoportosult német művészek, a kik a Rajna vidékén fáradnak a stilszerű művészet fejlesztésén. Gereze munkáját Dulanszky Nandor dr. megyes püspöknek ajánlta föl, aki ezt el is fogadta. A mű terjedelme negyedréttü, cicero-betűvel szedett 30-40 iv. Körülbelül 20 tábla s 20-25 szöveg közé nyomott képpel. Ára, előre fizetve, fűzött példány 5 frt, díszes kötésben 6 frt. Bolti ára magasabb lesz. Előrefizethető póstaútványon Horvánszky Viktor könyvkereskedésében Budapesten és a szerzőnél Pécsett, január 15-ig. A mű Horvánszky budapesti könyvnyomtató sajtója alatt készül; bár mi úgy gondoljuk, hogy ugyanúgy akarmelyik pécsi nyomóintézetben is elkészíthették volna.

* **Városunk fia,** Verő György, család néven Hauer Hugó, ki tanulmányait városunkban végezte és a pécsi társaséletnek annak idején — kiváló zenei tehetsége miatt — kedvelt tagja volt, „A szultán“ cím alatt operettet írt, melynek zenéjét és szövegét is ő írta. A darab nemrég került bemutatásra a népszínházban és azóta már többször mindig fokozódó sikerrel zsufolt házak előtt adják elő. — A darabot a fővárosi kritika túlnyomó része kedvezően fogadta és mint magyar terméket örömmel üdvözölte.

VEGYESEK.

— **Egy népszerű.** A „Moll-féle francia borszesz és só“ által a betegeknek egy épp oly gyógyhatású, mint olesó szer nyújtatik köszvényes és csúzos bántalmaknál, sebeknél és daganatoknál. Egy üveg ára utasítással együtt 90 kr. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll-féle készítmény kéreudó az ő gyári jelvényével és aláírásával.

Falu-helyen nincs ennél jobb szer! Sidzina, u. p. Jordanow (Galicia) Legjobb hatású van Brandt Richard gyógyszerész svajeci labdacseinak (egy dobozzal 70 kr. a patikában) kiváltképen a szorulás ellen, mert meg van az a jó tulajdonságuk, hogy nem csupán biztos a hatásuk, de legkisebb fájdalmat (hasfájást) nem okoznak, a mi a morisonlabdacok után megtörténik. Nagyon jót tesznek a svajecilabdacsok a gyermekek betegségeiben is, mihelyt valamelyik gyermekem rosszul lett, rögtön 2 vagy 3 labdacost vett be, s a betegség mindjárt elmaradt. Wiatr Lajos, néptanító. Mindig vigyázni kell, hogy csak is a Brandt Richard gyógyszerész valódi svajeci labdacseit, a fehér keresztel vörös mezőben, s ne a hamisítványok valamelyikét kapjuk meg. — Főraktár: Török József gyógyszerter, Budapesten, Király-ú. 12.

EGYRŐL-MÁSRÓL.

A chinai mint kereskedő.

Nagy oka van a világnak arra, hogy chinaiakat született kereskedőknek tartssuk. Valami sajtáságos kommerzialis ösztön van bennök, csodálatosan tudják portékaikat dicsérni, azoknak előnyeit magyarázni, a legsilányabbat is

jó gyanánt a vevő nyakára kötni és utólrhetetlenek a kereskedői fogásokban. Az idegen kereskedő tanulmányozza portékáinak árát, azok minőségét, a vásárlás fekvését és ezekhez mérten szabja meg az eladási árát. A kínai kereskedő is tanulmányozza mind ezt, de tanulmányozza egyenként a vevőket is. Tetőtől talpig észleli emberét, ki tudja tapasztalatlanságát a vásárlás terén és ehhez mérten csapja aztán be; ettől van igazán az, hogy Chinában a portékák ára többé-kevésbé a vevő egyéniségétől függ.

A vevőnek társadalmi állása is sokat határoz rendes „kundschaft“-oknál és e rangfokozat szerint határozódik meg az árszabály. Chinában minden bevásárlás basonlit egy kisebb-szerű párbajhoz s az a rábeszélés, dicsérés, magasztalás a mit a „copfos“ kereskedő portékájának értékesítésénél kifejt, valóban bámulatos. Még Confucius korabeli klasszikus költőkből citál az élelmes kalmár s előszed történelmi, természetrajzi képletet, hogy áruját a venni szándékozóknak a nyakába varhassa, és ezeket nem csupán a nagyobb mérvű bevásárlásoknál teszi a kínai, de képes egy fillérért is összes ékes-szólását latba venni. De a vevők se igen más formák, azoknak is főczélja a kereskedőt becsapni s az a boldog, a melyeknek ez nagyobb mértékben sikerül.

A kínai kereskedő kivétel nélkül használ hamis mértékeket és fontokat, a mit igen megkönnyít, hogy a kínai birodalomban nincsenek szabályszerűn hitelesített mértékek, de minden tartomány különbözőket használ. Posztók, selymek, bársonyok, vászon minden ölszáma áru-lódik. Ha a kereskedő vesz, rendszeren a szokottnál hosszabb, ha ismét elad, ennél jóval rövidebb ölet használ. A boltokban nyíltan árulják a kétféle mértéket, fontot az eladók s a vevők számára. A vevők számára mindig nehezebb anyagból készült a font. Annyira mennek ezen tulkapásban a kereskedők, hogy sok vásárló magával viszi már a mértéket, mert nem hisz a boltbeli hamis fontnak. Hallatlanul csálnak a kínaiak a pamut eladásnál, a mi óriási jövedelmeket hajt számukra.

Egy egész kötetet lehetne írni azokról a műfogásokról, melyeket a kínai kereskedők használnak. A legrosszabb juh hust is úgy el tudja készíteni, hogy az étvágygerjesztően néz ki és apró narancsfákra, drótra fűzve köti föl a valódi gyümölcs közzé az utanzottat, és mint düstermésű fát adja el. Ócska porcellán vázákat szines, cifra mázzal von be és miat ujjakon ad tul rajtok, nem törődve azzal, hogy a csalódott vevő ugyancsak fogja szidni másnap.

Nincs a kínaihoz fogható csalfa kereskedő, zsidó, görög, örmény mind iskolába járhatnak hozzá.

KÖZGAZDASÁG.

— **A pécsi sertéshizlalda heti-jelentése** 1892. november hó 22-én. Sertés-állomány: 2088 drb. sertés. Ölésre alkalmas 558 drb. sertés. Árak: kövér 80—83 fillér, fiatal nehéz első minőségű 83—88 fillér, szedett 79—84 fillér kilogrammonkint. Páronkinti 45 kg. élet leszámítással. Süldők ára 68—74 fillér kilogrammonkint élősúlyban. Az üzlet irányzata: csendes. Takarmány árak: kukorica 10 korona 10 fillér m.-m., árpa 11 korona — fillér m.-m., kukorica dara 11 korona 60 fillér, árpa-dara 12 korona 20 fillér. Darálás-dij 1 korona 20 fillér m.-m.

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ.** Felelős szerkesztő: **HAKSCH LAJOS.**

Hirdetések:

Egy mostanában iskolákat végzet

fölolvasónő,

ki a magyar és német fölolvasásban jár-tas, egy öreg házaspárhoz, hosszabb időre alkalmaztatik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Szabó András és ifj. Szabó Sándor magasabb ajánlata folytán a pécsi takarékpénztár végrehajtónak Szabó István és neje Biró Julianna végrehajtást szenvedők elleni 250 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. jbiróság területén levő M. peterdi községben fekvő Magyar peterdi 7. sz. tjkvben foglalt I. 81. sz. házra és egy negyed telekre 1112 frt becsárban az árverés megtartására határidőül 1892. évi decz hó 29. napjánka d e. 10 órája M. pterd község házánál amennyiben a községnek háza nem volna, ugy a község birájának lakásához tüzetik ki; megtartandó nyilvános árverés megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 111 frt 20 krt, készpénzben vagy az 1881 évi 60. t. cz 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1892. évi okt. hó 28. napján.

Lukrits István
kir. törvszéki biró.

15636 szám.
p. 1892.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróság ezennel közhírré teszi, hogy Szilvás község volt urbéresei kérelmére az 1890 évi 20326/I. M. számú szabályrendelet 5 § a értelmében a szilvási 2 sz. tjkönyben a szilvási urbéresek tulajdonaként fölvev

közlegelő felosztásának

megengedhetősége kérdésében a nyomozás foganatosítására határidőül 1892. évi december hó 11-ik napjának d. e. 9^{1/2} óráját Szilvás község birói lakába ki-tüzte, azzal a figyelmeztetéssel idézvé meg akkorra az érdekelteket, hogy az eljárás további folyamán személyenként való idézésük avagy értesítésük bevárása nélkül gondoskodjanak érdekeik megóvásáról.

A pécsi kir. törvényszéknek 1892. évi november 15-én tartott üléséből

Sável Kálmán

elnök

Dr. Obetkó Dezső

jegyző.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására hozni, hogy én a „Concordia“ temetkezési egylettől megváltam és f. évi november hó 1-től Pécsett, ferencziek utca 3. sz. házban

„Wranitsch“ pécsi temetkezési intézet

czég alatt saját számlámra egy új vállalatot alapítottam.

A midőn megjegyzem, hogy egészségi szempontból minden kellékeket a városon kívül fekvő helyiségekben helyezem el, és az alapos fertőtlenítésről folyton gondoskodom, bátorkodom azon alázatos kéréssel a n. t. közönséghez fordulni, engem, előforduló eseteknél becses megbízásaikkal megtisztelni, melyeknek pontos kivitele mindég különös feladatom leend.

Mély tisztelettel

„Wranitsch“

pécsi temetkezési intézet.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle

valódi, tisztított

DORSCH MÁJOLAJ

Maager Vilmostól

Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, vaia mint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az irtalmasok gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Főraktár és fölárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs,

III/3. Heumarkt 3.

Két jegyzősegéd,

egy ki teljes jártasággal bír és egy kezdő gyakornok, felvétetik a vörösmarti körjegyzőségél, a hol a feltételek is meg tudhatók.

Tea Rum Cognac
Kávét

KOVÁCS és MEZEY

mint **Bieber Antal** utódai
ajánlják idei termestü

orosz és chinai teákat

a legkiválóbb minőségben. A minőségek jóságáért tisztaság és valódiságaért kezességek.

Kávék 5 kilós postacsomagokban legkiválóbb minőségben díjmentesen.

Jamaika és Brazíliai Rumok

hamisítatlan kiváló minőségben.

Kimerítő árjegyzék kívánatra díjmentesen küldetik.

Mérsékelt árak.

Megrendelési hely és levelezim:

Kovács és Mezey

Budapest, Kerpesi-ut 6. sz., a nemzeti színház átellenében.

Magyarad-Ménési bortermelők szövetségének főraktára. Méltóságos Atzél Péter saját termestü palackborainak főraktára

16933. sz.
tk. 1892.

II. Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint Austerlitz Salamon pécsi lakos végrehajthatónak, Andrásovits György és neje Marovits Anna pécsi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 200 frt s járulékaik iránti végrehajtási ügyében 13946./892. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a pécsi 1410. sz. tjkvben felvett 2053. hsz. 867. soroz. házra, udvartér és kertre 1500 frt: † 5839. hszsz. fekvőségre 129 frt; † 5910. hszsz. fekvőségre 352 frt; a 2728. sz. tjkvben felvett 4854. hszsz. 83 frt; a 3655. sz. tjkvben felvett 5960e hszsz. részletre 244 frt; a 4297. sz. tjkvben felvett 5963. hszsz. részletre 52 frt kikiáltási árban a kir. tvszék árverési helyiségében 1892. évi december hó 13-ik napjának délelőtti 10 órájára kintűzött árverés az 1881. LX. t. cz. 167. §-a alapján Knapp József végrehajtható érdekében is 300 forint tőkekövetelése s járulékaik kielégítése végett megtartatni fog.

Kelt Pécsen, 1892. évi nov. hó 5-én.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénysz. bíró.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

A t. cz. közönséghez!!!

Minden betegség csakis hűlésből ered, és pedig legtöbbször rosszul készített czipők által a láb átázik és abból mindennemű betegség keletkezhetik, ennek megakadályozására mindenki, ki egészségét szereti, rendeljen 1 pár

a császári királyi szabadalmazott czipő- és csizma-talp erősítővel készített talpu czipőt vagy csizmát;

ezeknek tulajdonsága az, hogy a talpbőr soha át nem ázik, **vizhatlan és rendkívül tartós.**

Minden családnak érdekében áll a maga és családja egészségére nevezve és ami fő: takarékosági szempontból is, mert ezek semmivel sem drágábbak és sokkal tartósabbak mint más czipők, hogy ily talpakkal ellátott czipőket vagy csizmákat készíttessen.

Figyelmeztetnek a t. cz. megrendelőket, hogy ezek egyedül csak alulirott czipész-mesternél rendelhetők meg és senki el ne fogadjon czipőket vagy csizmákat, ha a talpjaira föl vides ragasztva a szabadalmi címerrel ellátott fönt látható védjegy.

Különösen ajánlhatók ezek a **katonatisztek, önkéntesek és vadászni járó uraknak** és általában mindazoknak, kik sokat járnak hóban, vízben és sárban.

Árak: női czugos czipők 3 frt 30 krtól feljebb

férfi " " 4 " 50 " "

Teljes tisztelettel

Ifju Negele Ferencz,

czipész-mester.

Pécsen, király-utca 29. sz. A külvárosi takarékpénztár mellett.

Árverési hirdetmény.

A f. 1892 évi augusztus hó 28-án kelt képviselő testületi határozat folytán alulirt községi előjáróság által ezennel közhírré tétetik, miszerint **Ó-Dombóvár** nagyközség tanácsstermében f. 1892 évi december hó 11-én d. u. 3 órakor megtartandó nyilvános árverésen

a községi piaczi helypénz szedési jog,

— a község házánál hivatalos órák alatt betekinthező feltételek mellett — 1893. évi január hó 1-től számítandó egymás után következő (3) három évre, haszonbérbe fog adatni.

Felkéretnek tehát az árverezni szándékozók, hogy magukat a kikiáltási ár 10 száztolijának megfelelő **200 frt** bánatpénzzel ellátva jelenjenek meg.

Kelt Ó Dombóvárott 1892. november 22-én.

Ábrahám Lajos

jegyző

Barkóczi Péter

bíró.

Hat aranyérem, díszkereszt és díszoklevelek.

COGNAC

Gróf ESTERHÁZY GÉZA

saját gyártmánya,

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól izlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség:

a * * * * COGNAC,

mely mindentűt kapható.

Cognacunk tiszta borból, idegen anyagok hozzávegyítése nélkül, francia mód szerint készül s ezért

járványos betegségeknél, így kolera ellen

övszerűl sikerrel használtatik.

A gróf Esterházy Géza féle cognacgyár igazgatósága:

Budapest, VI. külső váci-út 23.

Páris, Lipsee, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez az égetett felírás van: „Gróf Esterházy Géza.”

Szakértői vélemény: A forgalomban levő valódi francia cognacokkal vetekedhetik.

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszagatások, ütési és fízamodási, valamint fagydagatok ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a

REPARATOR

nevű gyógyszer, melynek üvege 50 kr. vagy egy frtért minden gyógyszerárban kapható. A Reparatorral a Rókus-kórházban 136 esetben tétett kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatása és pompás ízű szer a Tokaji China vasbor, mely az országos egészségügyi tanács javaslatára belügymin. engedélyvel látott el. Sok rossz utáztat létezik, miért is kérem vételnél névalírással követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr., nagy 3 frt.

ACATIA-SZAPPAN

kodves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartóságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 drb 50, 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arcz-nyerhető. Az arcz-őr mindennemű ékletségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arcz-őr táplálására, üdén tartására szolgál. előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszerárak kiválóbb speciálisai, melyek főváros és országzerte a legjobb hírnévnek örvendenek a postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszertára a „Magyar Koronához“

BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

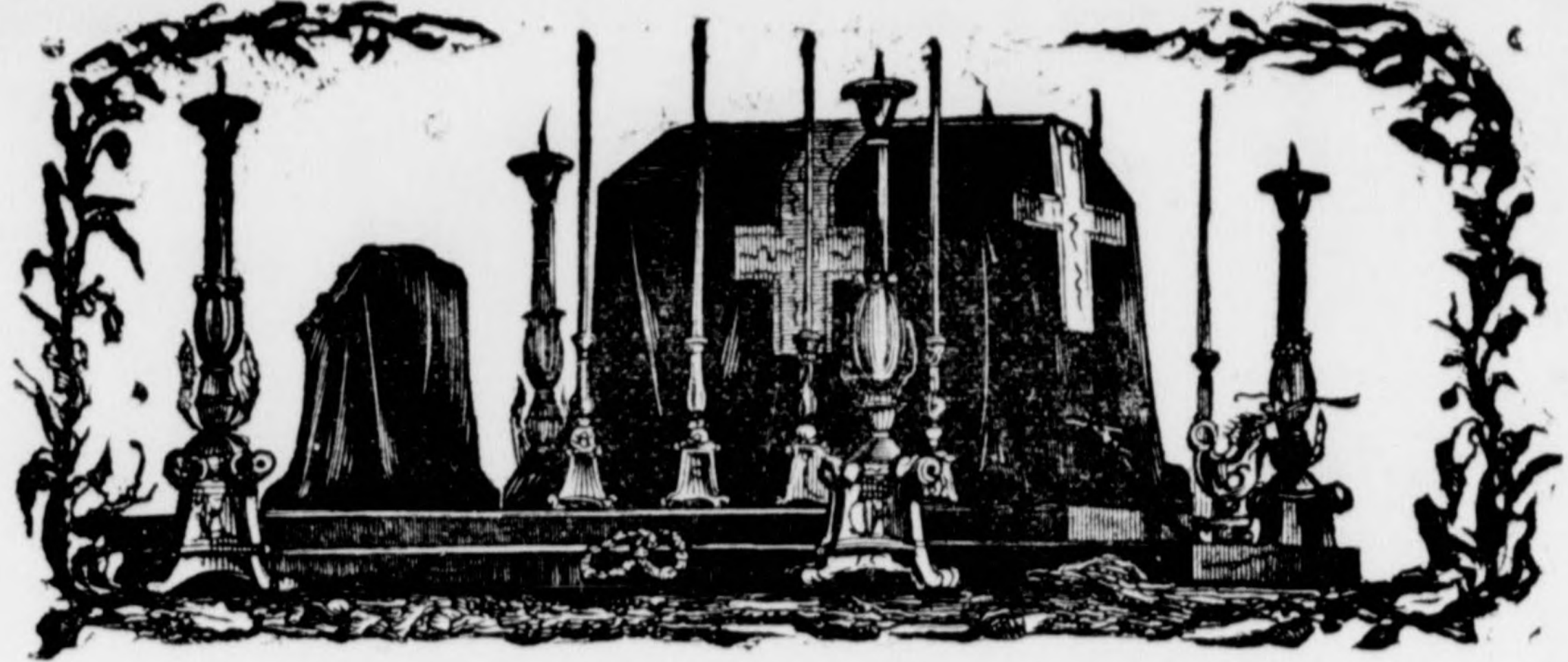
Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorhajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszerárában, valamint az Egger A. fia gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erieth János, Göbel Kálmán, Zsiglászló és az igr. rend gyógyszerárában. Mohács: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Odön gyógyszer.

COGNAC
francia cognagyár
PROMIANTOR.
Vezérlőnyökség
Ruda és Blochmann Budapest.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legválasztékosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Fischer Simon, Krisztián József, Schubársky János,

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czége látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altesthajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértululás, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerárában. MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívélyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnetschlag-ban

MOLL-FELE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu ónozzattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúz és a meghülés egyéb következményeinél legismeretesb népszer. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajeár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: 1., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyserűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécsett: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.